

antage, at Tallet kunde være Begid. Det skulde naturligvis overlades til Skipperens Skjønsomhed; men da man nu har sat fra 5 indtil 20 Slag, vil en Skipper ikke tage i Betænkning at give 20 Slag, hvorimod man tidligere klympe sig derved. Hvorfor skal der dernæst være Vidner tilstede, naar en stakkels Dreng bliver tæmpet? Den hele Scene maatte helst gaae saa stille af som mulig, da vi maae erindre, at her ikke er Tale om Forbrydelser, men kun om saadanne Disciplinarforseelser, som en Dreng har begaaet, og vi kunne meget godt, hvad jeg skal tillade mig at foreslaae, gaae saa vidt at udstemme hele Paragraphen. Jeg siger Dem, mine Herrer, at Tæmpens Tilstedeværelse ombord i Handelsflådene med Hensyn til Disciplinarforseelser er aldeles overflødig og uanstændig imod Drengene. For en human Skipper behøves Tæmpen ikke, thi han har mange andre Midler, hvorved han kan faae Drengene til at lyftræ, og den inhumane Skipper bør man ikke lægge Tæmpen i Haanden, thi de Midler, han alligevel benytter, ere sandelig haarde nok, hvorfor Loven ikke skal give ham hyderligere Anviisning. Naar en saadan Skipper med Loven i sin Haand og under Oplæsning af denne Paragraph tæmper sin Dreng til Frokost og til Aften, kommer Disciplinen sandelig ikke til at staae paa noget høit Trin i dette Skib. Jeg kan saaledes anføre, at i det Skib, hvori jeg i mine unge Dage gjorde den første Tour som Officer, gik Tæmpen lystig fra Morgen til Aften; der blev tidlig og silbrig tæmpet saa stærkt, at der kom Død fra de andre Krigsflåder, der laae omkring os, om vi dog ikke vilde lade være at tæmpe saa stærkt, thi de kunde ikke faae No ombord. I den hele lange Række af Aar, hvori jeg siden har havt den Ære at fare som Officer eller at føre Skib, har derimod aldrig nogen Tæmpning været rørt, hverken for Disciplinar- eller andre Forseelser; hiint Skib, hvor, som jeg sagde, Tæmpen gik saa lystig, er det eneste, hvor jeg har været Vidne dertil; men det første heller ikke til noget Godt, og Skibet forliste tilsidst. De Herrer ville maastee undskyldte, at jeg endnu et Dieblit opholder mig ved Tæmpen, men det er mig virkelig om at gjøre at faae den affattet ombord i Handelsflådene. See

vi her til det Lovforslag, som her igaar var til Behandling, da bestemmer det i § 29 som legemlige Straffe Rotting og Riis; Rottingstraffen er bestemt for unge Menneffer — ikke som her er sagt, „Dreng“ — mellem 15 og 18 Aar, og denne Straf tildeles altsaa ikke med Tæmp, men med et Spanstrør, samt kun forsaavidt det efter indhentet Erklæring fra en Læge maa antages, at de kunne taale en saadan Straf. Det er Drengene, der have begaaet Forbrydelser, som straffes med Rotting, men dog er man saa om for dem, at man indhenter en Læges Erklæring om, at de kunne taale Straffen. Ombord i Handelsflådene skal Skipperen derimod kunne benytte Tæmpen disciplinærter, uden at en Læges Erklæring kan blive indhentet. See vi her til Lyndeloven af 10de Mai 1854, tillader den, om jeg hukster ret, i sin § 27 Anvendelse af Huustugt, naar Lyndet er under 18 Aar, men denne skal vel ikke bestaae i Tæmp — jeg troer ikke, at Tæmp er nævnt —, og man maa desuden erindre, at denne Huustugt udøves iland, hvor man har let Adgang til øieblikkelig Lægehjælp, og hvor Forholdene i det Hele ere anderledes. Hertil kommer endnu, hvad jeg allerede har omtalt, men som jeg atter skal fremhæve, at man ikke kan betragte Mandstabet ombord som Lynde. Der har, saavidt jeg hukster i Rigsdagens tredie Session, været nedsat et Udvalg til at behandle Udfast til militære Straffelove for Armeen og Flaaden, hvori et Afsnit handlede om militære Disciplinarstraffe, og skjøndt man ikke deri ganske havde forladt Tæmpen, blev det dog af et Par udmærkede Medlemmer fremhævet, at man ikke burde anvende den paa Andre end Drengene under 15 Aars Alder. Disse Love ere, saavidt jeg veed, ikke senere komne frem; de hvile endnu; men jeg haaber og ønsker, at der, saasnart den Straffelov, som nu foreligger, bliver særdis, igjen vil blive taget fat paa dem. Der er imidlertid i 1849 udkommet som Manuscript et Reglement for Disciplinarstraffe ombord i Krigsflåder, der har modtaget allerhøieste Sanction, og hvilket siden er blevet fulgt og anerkjendt for godt, og ifølge det maa Tæmp ikke tildeles en Mand — der er ikke Tale om Drengene, men om Folk i enhver Alder — med-